

מסכת סנהדרין

פרק ג משנה ז

גָּמְרוּ אֶת הַכֹּרֶב, הִיוּ מַכְנִיסִין אֹתָן. הַגָּדוֹל שְׁבָדִינִים אוֹמֶר,
אִישׁ פְּלוֹזִי אַתָּה זָכָאי, אִישׁ פְּלוֹזִי אַתָּה חָבֵב. וּמְפִינּוֹ לְכַשְׁיזִיא
אַחֲד מִן הַדִּינִים לֹא יֹאמֶר אָנִי מַזְכָּה וְחָבֵרִי מַחְיִבֵּן אָכֵל מֵה
אַעֲשָׂה שְׁחָבֵרִי רַבּוֹ עַלְיִ, עַל זֶה נֹאֲמֵר לֹא תַּלֵּךְ רַכְבֵּיל בְּעַמְקָה
(וַיַּקְרֵא יְטֵ), וְאוֹמֶר הַוִּילְךְ רַכְבֵּיל מִגְלָה סָוד (מִשְׁלֵי יְאָ):